Jedino mladež s Trga...

Autor Administrator

Mladi koji su oduševili Papu još èekaju svog voðu za novo vrijeme

Izvor: V. Starešina, Lider

(...)Dobro upravljanje resursima znaèilo bi da za pet, deset ili dvadeset godina državu treba preuzeti ona mladež s Trga kojoj se danas dive èak i naši politièari. I tu je problem: oni veæ za tu ulogu pripremaju svoje male sive klonove iz stranaèkih inkubatora. Svoje nasljednike.(...)

U ovim srpanjskim vruæinama, kada uglavnom razmišljamo kako se dohvatiti kakve hladovine uz rijeku ili u šumi, ili kako pobjeæi na more, dogaðaj koji nas je nedavno sve trgnuo iz opæe apatije, dolazak sv. oca Pape, polako odlazi u povijest. Od svih sadržaja, koji su bez izuzetka bili maksimalno pozitivni, kako za kolektivnu svijest, tako i za svakog pojedinca, najsnažniji dojam na sve sudionike i promatraèe, pa i na samog sv. Oca ostavio je susret s mladima na Trgu bana Josipa Jelaèiæa. Posebno je zanimljiv osvrt na taj dogaðaj Višnje Starešine u Lideru, koja u toj pokazanoj pozitivnoj energiji, „koja sve èini moguæim“, vidi šansu za izlaz iz stanja u kom se nalazimo i za bolju buduænost. Ur.

* * *

(...) A onda se na Trgu i u okolnim ulicama okupilo više od tridesetak tisuæa mladih. Unatoè kiši koja je padala do samog susreta. Meðutim, brojke tu nisu najvažnije. Prostor Trga bio je nabijen pozitivnom energijom koja, jednostavno, sve èini moguæim.Mladi nisu zadivili samo Papu – i domaæi su politièari primijetili kakvu sjajnu mladež imamo. Jedino ne znaju kako okupiti, usmjeriti i (is)koristiti taj potencijal...

Pozitivan fluid koji se te veèeri osjeæao na Trgu uvelike se razlikuje od energije u sredinama u kojima (i mladi ljudi) angažman promatraju kroz osobni interes i probitaak u stranaèkim mladežima i omladinama, u udrugama civilnog društva bez obzira na predznak, među mladima vezanima uz bilo koju instituciju, ukljuèujuæi i Crkvu...

Možda je susretu mladih s Papom energetski najbliža slika

postrojavanje hrvatskih oružanih snaga na stadionu u Kranjèeviæevoj, na koju nas je nedavno podsjetila proslava dvadesete obljetnice. Izazovi su tada bili drkèiji. Tada je pred vratima bio rat za opstanak države. Danas je za vratom kriza gospodarstva i kriza vrijednosti, a pred vratima je je EU i bitka za oèuvanje nacionalnog identiteta.

Današnji su izazovi, uz svu kompleksnost, ipak manji od onih prije dvadeset godina. No tada je ta mladež, uz energiju koja pobjeðuje, imala jasno vodstvo i jasan cilj. Naime, èak ni najveæi osporavatelji dvadeset godina poslije ne osporavaju Tuðmanu viziju, vodstvo i jasan cilj. Upravo to danas nedostaje – novi voða za novo vrijeme. Gdje bi se takav mogao naæi, uza sve nesavršenosti koje se svakome voði toleriraju? Važno je samo da može stvoriti pozitivno ozraèje i povuæi u pravom smjeru.
No gdje ga tražiti?

U aktualnoj politièkoj eliti? Teško. Naša je politièka scena model negativne selekcije, i da je u nekom od politièkih veterana ikad bilo klice liderske karizme, veæ bi istrunila.

U gorljivim kritièarima vlasti, koji vrebaju iz prikrajka? Teško. Jer veæinom je rijeè o bivšim otpadnicima iz vlasti željnima povratka ili o vjeènim nerealiziranim pretendentima na vlast.

U širem krugu ljudi iz državne uprave koji znaju kako bi rebalo voditi državu, ali nikada nisu imali politièku moæ da to uèine? Teško. Jer naša državna uprava nije rasadnik nacionalne elite, nego sive birokracije, koja i ne zna što je država, ali zna kad završava radno vrijeme i kad se dijeli regres.

Među uspješnim menadžerima i poduzetnicima? Teško, jer naši menadžeri i poduzetnici još se više ponose i istièu onim što su uèinili za sebe i vlastiti interes negoli onim što su uèinili za zajednicu i nacionalni interes. I èude se zašto ih kolone biraèa ne dolaze vrbovati da im tako uspješni, postanu premijeri.

A kada veæ nema liderskih kandidata u svjetovnim segmentima društva, možda Crkva ima svoga tajnog kandidata? Teško. Crkva se posljednjih petnaestak godina posve posvetila graditeljstvu i molitvi i gotovo se potpuno isključila iz oblikovanja nacionalne elite.

Nisu, dakle, preveliki izgledi za pojavljivanje ili stvaranje novog voðe prije sljedeæih izbora koji otvaraju moguænost drukèijeg voðenja države i upravljanja njezinim potencijalima u poèetnoj i vrlo važnoj fazi hrvatskog integriranja u EU. Izgledniji je stoga nadomjestak: da koja od današnjih politièkih struktura (stranaka, pokreta) otvori prostor za pozitivnu energiju kakvu smo u onu subotu osjetili na Trgu. I da zatim ta energija iznutra promijeni upravljanje državom prema kompetenciji, djelotvornosti i samosvijesti.

Na nedavnoj proslavi obljetnice postrojavanja Oružanih snaga RH u Kranjèeviæevoj u poèasnoj loži nije bilo gotovo nikoga od onih ljudi koji su tu pobjednièku snagu stvorili i èinili. To je slika našeg upravljanja resursima.

Dobro upravljanje resursima znaèilo bi da za pet, deset ili dvadeset godina državu treba preuzeti ona mladež s Trga kojoj se danas dive èak i naši politièari. I tu je problem: oni veæ za tu ulogu pripremaju svoje male sive klonove iz stranaèkih inkubatora. Svoje nasljednike